

[Camre]

problemerne sig, ligesom de så dejligt har løst sig i England og Frankrig under borgerlige regeringer, i Spanien, i Italien osv. De er jo alle sammen så dejligt fri for de problemer, vi har. Nej, lad os lade være med det og se realiteterne i øjnene.

Så var hr. Ole Bernt Henriksen inde på, at vi i tresserne troede på, at man kunne planlægge, men denne tro findes ikke mere, nu ser vi på, at planerne må ændres. Ja men du bedste gud, vi har dog aldrig nogen sinde forestillet os, at vi kunne lægge planer lang tid ud i fremtiden og lade være med at tage skift i forudsætningerne ind og regulere og ændre på disse planer løbende; det er dog en væsentlig ting i al planlægning. Da der også har været, måske specielt fra fru Tove Niemann, nogle meget pessimistiske og meget negative udtalelser om planlægningen i Danmark, må jeg gøre opmærksom på, at vi har et planlægningssystem, som har udviklet sig gradvis. Det har ikke været et færdigt system, og det er ikke færdigt endnu. Men vi er dog fri for både den mangel på planlægning, og hvad det giver sig udslag i, som fru Tove Niemann kan konstatere ved at tage en billet med Spies ned til Sydeuropa – dér kan man se, hvad det er for et samfund, man får ud af det – og vi har været fri for de planlægningsskandaler, som andre, også højere udviklede lande, har været ramt af: byer, som er ødelagt af hovedløs beton, motorbaner tværs igennem områderne og planlægning, som i enhver henseende har skabt ringere vilkår for mennesker at leve under end her.

Jeg må konstatere både efter det, som ministeren har sagt, og det, som er sagt af de allerfleste af ordførerne, at der ikke findes noget ønske om en svækkelse af det planlægningsmønster, vi kender. Vi kan have nogle forskellige politisk begrundede holdninger til, hvad planlægningssystemet skal bruges til, og de mål, det skal føre frem til i den nærmeste fremtid; det er jo noget, vi diskuterer i vores almindelige politik i øvrigt, men jeg konstaterer, at vi i hovedsagen – og det er ikke mindst også slået fast i det, som hr. Dræbye var inde på, og i det, ministeren sagde her til sidst – ønsker det planlægningsmønster, vi kender, og som vi har sat i gang, gjort færdigt med det indhold, som vi har et bredt flertal om; vi ønsker det ikke svækket. Dermed synes jeg faktisk, at der er noget væsentligt slået fast i debatten i dag.

Ministeren sagde til slut, at menneskelige relationer ikke skabes af materielle ting. Jeg er både enig og uenig med ministeren. De skabes ikke af materielle ting alene, de skabes ikke af bygninger eller strukturer alene, men de skabes dog af de vilkår, som mennesker lever under, den erhvervsstruktur, den bystruktur, den befolkningsfordeling osv., vi har, og det er vel netop sådan, at vi ikke har været i stand til at få de menneskelige relationer til at overleve så godt, som vi kunne have ønsket, fordi ændringen i de ydre materielle strukturer har været så hurtig og så voldsom.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er gået op for mig, at jeg ikke i første omgang fik sagt ministeren tak for redegørelsen, som det hører sig til, men jeg tror næsten, at det fremgik af indholdet af det, jeg sagde, at jeg mente en varm tak.

Dernæst vil jeg gerne takke ministeren for den understregning i anden omgang – den var der også andre steder – af behovet for mere overskuelige systemer og procedurer. For det er jo rigtigt, at hvis en planlægning skal fungere som en planlægning, altså som en stimulans, så skal folk kunne forstå, hvad det egentlig er, det drejer sig om; og det var vel netop vanskeligheden i de første år med planlægning, at det kneb for folk at bruge planerne som, skal vi sige en slags fyrtårne for deres navigation ind igennem systemet. Jeg tror også, ministeren vil være enig med mig i, at der i denne henseende skal bygges mange flere fyrtårne, for at vi kan få det til at fungere som den stimulans, vi taler om, og sådan opfattede jeg også ministerens bemærkninger.

Jeg var meget glad for hr. Steffensens bemærkninger om de ældre bydele, for vi står her over for både et dansk og et europæisk problem, når det gælder om at få en genopretning af de værdifulde gamle bydele i gang. Jeg vil bede ministeren tage stilling til tanken om i et samarbejde mellem miljøministeriet og erhvervslivet – måske også andre ministerier – ligefrem at få opbygget en industri på dette grundlag, for jeg tror, vi har behov for at skabe en helt ny industri, der kan gøre dette, og på den måde kan landsplanlægningen være med til at skabe en fornyelse også i vores industri.